20 Απριλίου 2014

Όχι Δικαιοσύνη, αλλά Αγάπη.

Σχεδόν κάθε στιγμή της ζωής μας κρίνουμε.

Από τον εαυτό μας, μέχρι τον άλλον, μέχρι την κοινωνία κρίνουμε.
Εκφράζουμε την κρίση ή την κατά-κρισή μας. Δεν την κρύβουμε.
Η κρίση μας γεννά την κριτική, παράγει ιδέες, αλλάζει αντιλήψεις και νοοτροπίες. Αυτές κάποιες φορές, παράγουν κάτι το καινούργιο, το οποίο δεν είναι κατ' ανάγκην καλύτερο από το παλιό.
Η κρίση προκαλεί και ρήξεις. Όμως όποιος αγαπά, προσπαθεί να βρει λύση στα όποια προβλήματα με τον συνάνθρωπο, προσπαθεί να το κάνει δίχως την παρέμβαση τρίτων.

Η Δίκη του Ιησού, η κρίση Του από όλες τις τότε εξουσίες – εβραϊκή, ρωμαϊκή, βασιλική – και η κατάκρισή Του χωρίς ουσιαστικές κατηγορίες και αποδείξεις, με μοναδικό γνώμονα τα συμφέροντα της κάθε μιας, είναι το έσχατο της ανθρώπινης εμπάθειας, αλλά και της ταπείνωσης του Θεού, που με τον τρόπο της κρίσης Του για τον κόσμο προσφέρει ζωή και όχι θάνατο.
Ο τρόπος κρίσης και απόδοσης δικαιοσύνης του Χριστού αποτυπώνεται στα φρικτά εκείνα γεγονότα των Παθών Του. Γνώμονάς Του δεν είναι η απόδοση δικαιοσύνης αλλά η αγάπη.. Αρνείται την βία στον κήπο της Γεθσημανή. Αρνείται να παρατάξει τις λεγεώνες των αγγέλων για να αποφύγει το θάνατο.. Απαντά με την σιωπή και την γαλήνη στην αποθέωση του συμφέροντος που χαρακτηρίζει τον φαινομενικά ισχυρό διοικητή, καθώς αυτός νίπτει τας χείρας του, για να μην χάσει την ησυχία του. Δέχεται τον εξευτελισμό της Σταύρωσης. Υπομένει τις βλασφημίες και τις προκλήσεις. Υπακούει και στην εγκατάλειψή Του από τον Πατέρα. Καταδέχεται θάνατο και ταφή και προσφέρει το μέτρο της δικής Του κρίσης: την αγάπη.

Ο Κριτής του κόσμου ήρθε να προσφέρει ζωή. Για να σώσει και όχι για να απονείμει δικαιοσύνη. Για να ενώσει τον ουρανό και τη γη.
Είναι ο Κριτής της αγάπης, παραδειγματίζοντας όποιον θεωρεί τον συνάνθρωπο,

αδελφό.

Πηγή: dkaravasilis.gr